

[Statsministeren]

indfører bekendtgørelsen særlige undervisningsmuligheder for elever, der er flyttet til Danmark, efter at de er fyldt 14 år. Endelig pålægges det kommunerne at tilbyde eleverne undervisning i deres modersmål, for at de kan vedligeholde og udvikle deres kendskab til modersmålet og forholdene i hjemlandet.

Der er for nylig igangsat en undersøgelse af, hvordan reglerne hidtil har fungeret i praksis, og undervisningsministeriet følger nøje udviklingen på dette felt. Ikke alene med henblik på at klare sig på arbejdsmarkedet, men også af hensyn til indvandrernes videre sociale tilpasning er det af afgørende betydning, at de lærer at beherske det danske sprog. Der må derfor fortsat sættes kraftigt ind på dette felt.

Undervisning i dansk for voksne udlændinge sker efter reglerne i lov om fritidsundervisning. Den etableres som specialundervisning på hold med 5 deltagere og har til formål at give deltagerne et ordforråd på ca. 1.000 ord. Omfanget og indholdet af danskundervisningen for voksne er imidlertid genstand for overvejelse i undervisningsministeriet. Der vil blive etableret et samarbejde med kommunerne og med oplysningsforbundene og med gæstarbejdernes egne organisationer om disse spørgsmål.

For at lette gæstarbejdernes kontakt med det danske samfund og dets myndigheder ansattes i 1970 en fremmedarbejderkonsulent under arbejds- og socialministerierne. Denne konsulenttjeneste var i begyndelsen indstillet på at yde direkte vejledning i forhold til den enkelte gæstarbejder. I dag er opgaven imidlertid først og fremmest at yde rådgivning og vejledning over for de kommuner, der har haft en stor tilflytning af indvandre-re, samt at være forbindelses- og forhandlingsled mellem f. eks. indvandrerne organisationer og involverede statslige og kommunale myndigheder. Denne indsats og socialministeriets tolketjeneste, der siden er blevet fulgt op af tilsvarende kommunale initiativer, vil blive fortsat.

En meget vigtig del af indholdet i de opgaver, jeg netop har beskrevet, er at oplyse indvandrerne om deres rettigheder og pligter som borgere i samfundet. Det er vigtigt, når talen er om rettigheder, at fastslå, at indvandrerne også har disse rettigheder. Jeg har tidligere omtalt den side af sagen, der angår arbejdsmarkedet, men det gælder selvfølgelig

også, når det drejer sig om vore sociale ordninger og vort sundhedssystem, og på boligområdet.

Fra tid til anden dukker der mindre smagfulde antydninger op om, at indvandrerne i særlig grad skulle misbruge disse ordninger. Jeg vil gerne, så stærkt det er mig muligt, understrege, at sådanne påstande ikke er dokumenteret. Derfor, men navnlig fordi påstande af denne art er egnede til at forgifte forholdet mellem en i forvejen udsat gruppe og den øvrige befolkning, må og skal sådanne tilløb til en hetz stoppes i starten.

Som nævnt i åbningsredegørelsen vil regeringen foreslå fradragsretten for løbende ydelser i henhold til forsørgelseskontrakter ændret, hvor kontrakterne er til fordel for personer, der ikke er undergivet dansk skattepligt. Efter de gældende regler kan udgifter til løbende ydelser såsom underholds- og aftægtsydelser, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede, fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Administrationen af disse regler har i de senere år voldt ganske store problemer, ikke mindst af kontrolmæssig karakter. Problemerne opstår især i de tilfælde, hvor der er tale om underholdsydelser til modtagere i udlandet. Forskellige udvalg og arbejdsgrupper har undersøgt de administrative vanskeligheder, reglerne medfører. Undersøgelserne har i alle tilfælde ført til den konklusion, at de gældende regler om fradrag for løbende ydelser i henhold til forsørgelseskontrakter bør ændres. På den baggrund har regeringen i sit lovprogram bebudet et lovforslag om ændrede fradragsregler for løbende ydelser i henhold til forsørgelseskontrakter. Det er for tidligt at sige noget om, hvordan de ændrede regler vil blive, men jeg kan klart tilkendegive, at forslaget vil blive udformet på en sådan måde, at det ikke bliver diskriminerende over for indvandrerne.

Som en naturlig følge af indvandrerne integration i det danske samfund trænger spørgsmålet om disse gruppers indflydelse på egen situation sig på på arbejdspladsen og i samfundet i øvrigt. Jeg ser med forventning frem til, at de udenlandske arbejdstagere fremover i stigende grad formår at gøre sig gældende fagpolitisk. Hvad angår den videre medindflydelse på samfundets anliggender, er det naturligt at hæfte sig ved spørgsmålet